

Sygn. akt I C 1204/15 upr.

Dnia 1 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Dorota Podskalna - Baum

Protokolant st. sekr. sąd. Julita Świgut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2016 r. w N.

sprawy z powództwa (...) spółki z o. o w G.

przeciwko K. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. W. na rzecz strony powodowej (...) spółki z o. o w G. kwotę 1.062,71 (jeden tysiąc sześćdziesiąt dwa 71/100) złotych, w tym kwotę:

a) 1.018,60 (jeden tysiąc osiemnaście 60/100) złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, z zastrzeżeniem, że wysokość odsetek nie może przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 5 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

b) 24,11 (dwadzieścia cztery 11/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Z/

1. (...)

2. (...)

Sędzia:

Sygn. akt I C1204/15

Uzasadnienie wyroku z dnia 1 czerwca 2016r.

Powód (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G. pozwem z dnia 5 sierpnia 2015r. domagała się zapłaty przez K. W. kwoty 3.604,01 zł wraz z :

- odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 3.544,20 zł

- odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 39,81 zł

oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu spółka wskazała, że zawarła z pozwaną umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 4.725,60 zł . Ponieważ pozwana nie spłacała rat w terminie powódka wypowiedziała umowę z dniem 25 czerwca 2015r.. Wskazała , że pozwana

wpłacił na poczet pożyczki łącznie 1.181,40 zł i kwota ta została zaksięgowana zgodnie z postanowieniami §4 umowy. Dodatkowo na kwotę dochodzoną pozwem składa się jeszcze koszt windykacji pożyczki (20zł), skapitalizowane odsetki karne (39.91 zł) naliczone od kwoty 3544,20 zł za okres od dnia 26 czerwca 2015r. do dnia 5 sierpnia 2015r. oraz w pozostałym zakresie kwota prowizji.

W dniu 4 września 2015r. Sąd Rejonowy w L.wydał nakaz zapłaty w którym uwzględnił powództwo w całości (k.3/2).

W ustawowym terminie sprzeciw od nakazu zapłaty wniosła pozwana (k. 5-6 i 43) domagając się oddalenia powództwa w całości. Wskazała, że nie kwestionuje faktu zawarcia umowy oraz niespłacenia pożyczki. Zakwestionowała wysokość roszczenia w szczególności opłat oraz odsetek karnych. Zarzuciła, że powód nie wykazał aby umowa została skutecznie wypowiedziana. Wniosła o rozłożenie świadczenia na raty.

Postanowieniem z dnia 13 października 2015r. Sąd Rejonowy (...)w L. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w N. (k.8).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwana K. W. zawarła z powódką (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...)(...) w dniu 7 lipca 2014r. .Na jej podstawie powód udzielił pozwanemu pożyczki na okres 12 miesięcy do dnia 12 grudnia 2015r.

Na jej podstawie do swojej dyspozycji K. W. otrzymała faktycznie 2.200 zł (pożyczka netto). Pożyczka nie była oprocentowana. Powódka naliczyła sobie jednak jednorazową prowizję w kwocie 2.525,60 zł za udzielenie pożyczki i czynności związane z jej zawarciem. Pozwana nie uiściła prowizji przy zawarciu umowy, lecz powódka doliczyła ją do „całkowitej kwoty udzielonej pożyczki” potrącając ta należność przy zawarciu umowy.

Całkowita kwota do zapłaty przez pozwaną stanowiła zgodnie z umową sumę całkowitego kosztu pożyczki (2.525,60zł) oraz całkowitej kwoty pożyczki (4.725,60 zł). W ten sposób rzeczywista stopa oprocentowania pożyczki wynosiła 399,99%

Łącznie wszystkie koszty pożyczki wynosiły 5.051,20 zł .

Zgodnie z §6 umowy od niespłaconego w terminie zadłużenia (zadłużenie przeterminowane) jak również od wszystkich należnych powódce kwot po wygaśnięciu lub rozwiązaniu umowy miała prawo naliczać odsetki karne zgodnie z art. 481 §1 k.c. Roczna stopa oprocentowania karnego była zmienna i równa czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP .

Dowód : umowa k. 15-19

Pozwana na poczet pożyczki wpłaciła łącznie kwotę 1.181,40 zł. Powódka zaliczyła tą kwotę na poczet należnego jej kapitału pożyczki. Powódka wysłała do pozwanej wezwanie do zapłaty opatrzone datą 20 kwietnia 2015r. oraz wypowiedzenie umowy opatrzone datą 19 maja 2015r. Pożyczka stała się wymagalna 25 czerwca 2015r.

Dowód: wezwanie i wypowiedzenie wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 20-21

Sąd ustalił okoliczności faktyczne na podstawie okoliczności bezspornych jako wynikających z niebudzących wątpliwości twierdzeń zawartych w pozwie, a także na podstawie przedstawionych dokumentów. Wątpliwości Sądu wzbudziła kwota prowizji i kosztów związanych z udzieleniem pożyczki .

Sąd zważył co następuje :

Jak stanowi art. 720 i nast. k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić

tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zawarta umowa stanowi tzw. umowę konsumencką.

Bezspornym jest, że pozwana otrzymała od powódki kwotę 2.200 zł której nie zwróciła w całości, albowiem na jej poczet uiściła tylko kwotę 1.181,40 zł. Wobec powyższego uzasadnione jest roszczenie powódki o zwrot kwoty nominalnej pożyczki tj. kwoty 1.018,60 zł.

Powód wniósł jednak o zasądzenie na jego rzecz także kwoty 2.525,60 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki.

Zauważyć należy że prowizja nie stanowi kapitału pożyczki, a jedynie koszty związane z jej udzieleniem albowiem bezspornym jest, że pozwanej wypłacono kwotę 2200 zł. Prowizja jest co do zasady wynagrodzeniem procentowym za korzystanie z cudzego kapitału. Z uwagi jednak na wysokość prowizji w tej konkretnej sprawie, która ustalona została kwotowo, a nie procentowo oraz fakt, że pożyczka była nieoprocentowana, zastrzeżenie tego rodzaju opłaty jest w istocie próbą obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Prowizja jest bowiem wyższa od kwoty udzielonej pożyczki. Analiza treści umowy, wskazuje na to że pożyczkodawca zastosował zabieg wprowadzania wysokiej prowizji, pomimo, że formalnie rezygnuje z odsetek kapitałowych, jednocześnie nie wskazując w umowie jakie czynniki decydują o tym że jest ona tak wysoka.

Nie kwestionując prawa powoda do pobrania prowizji za udzielenie pożyczki sposób jej naliczenia wskazuje na to, że pożyczkodawca podjął próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych, poprzez zastosowanie zawyżonych opłat za administrowanie pożyczką, co znajduje odzwierciedlenie w znacznie przekraczającej odsetki maksymalne rzeczywistej wysokości prowizji. Kwota prowizji (2525,60 zł) przekracza bowiem wartość pożyczki netto (2.200 zł). Mając na względzie, że w niniejszym przypadku mamy do czynienia z obrotem konsumenckim, taki zabieg prowadzi do naruszenia interesów konsumenta i stanowi jawne nadużycie prawa.

W takiej sytuacji Sąd uznał postanowienia o wysokości prowizji o której mowa w §2 za zmierzające do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych i z tego powodu za niedopuszczalne (art. 359 § 2¹ k.c.), i jako sprzeczne z ustawą – nieważne (art. 58 § 1 k.c.).

W tym stanie rzeczy Sąd uznał powództwo za zasadne do kwoty 1062,71 zł i kwota ta obejmuje:

- pożyczkę netto w wysokości 1018,60 zł.
- skapitalizowane odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 24,11 zł za okres od 25 czerwca 2015 r. do dnia 4 sierpnia 2015r. liczone od kwoty 2.200 zł
- opłaty za windykacyjne w kwocie 20 zł

Jak stanowi art. 481 § 1 i § 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powódka wniosła o zasądzenie umownych i ustawowych i takie zostały zasądzone.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o rozłożenie świadczenia na raty albowiem pozwana w żadne sposób okoliczności uzasadniających wniosek nie uprawdopodobniła.

Mając to na uwadze sąd na podstawie art. 720 k.c., art. 359 § 2¹ k.c., art. 58 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i § 2 k.c. orzekł jak w pkt I i II wyroku.

Z uwagi na częściowo uwzględnienie roszczeń obu stron sąd o kosztach orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

SSR Dorota Podskalna-Baum

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...) dni